

enstemmigt har tiltraadt det foreliggende Lovforslag, synes jeg, man maa have Ret til at gaa ud fra, at det, de ærede Medlemmer ønskede, der skulde ligge i § 24, ikke ligger deri, og jeg synes, de i og for sig maa være glade ved, at Beskæftigelse i de paagældende Virksomheder ikke har været anset for sundhedsfarlig; det er dog en Fordel for os alle, at der haves saa faa sundhedsfarlige Virksomheder som muligt. Det ærede 8de Medlem for Hovedstaden brugte en Udtalelse om den højtærede Minister, som har fremsat dette Lovforslag; jeg har hørt mange forskellige Betegnelser, mange forskellige Navne om Minister Stauning, men Askepot har jeg dog endnu ikke hørt brugt.

Det Regeringsforslag, som her foreligger, og i Anledning af hvilket det ærede 8de Medlem for Hovedstaden var meget højt oppe, idet han som Grund til sin Begjæstring udtalte, at der nu som Regeringsforslag forelaa, hvad tidligere kun havde været forelagt fra privat Side og uden nogen Sinde at naa til mere end første Behandling o. s. v., det er netop ikke det samme som det, der var forelagt tidligere. Thi den Gang gjaldt Forslaget en almindelig 8 Timers-Arbejdstid; men her er der Tale om Virksomheder med kontinuerlig Drift, hvor Ændringen kan indføres, og det gør en meget stor Forskel.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Sagen til velvillig Behandling i et Udvalg, idet jeg dog maa forbeholde mig dér at arbejde for at faa en Del ind i Loven af det, som jeg her har berørt, og idet jeg ogsaa i den Tid, der gaar, medens Udvalget arbejder, haaber at kunne faa forskellige Oplysninger fra de Industrier, Forslaget gælder, saa vi kan paa forsvarlig Maade til syvende og sidst vedtage det foreliggende Lovforslag.

Andreasen: Adskillige Gange i de Aar, jeg har haft Sæde her i Rigsdagen, har jeg gjort mig til Talsmand for Lovgivningsforanstaltninger af den Natur, som der her foreligger Lovforslag om. Gennem lang Tid har jeg været paa det rene med, at man baade af almenmenneskelige Hensyn og ogsaa, som den ærede sidste Taler (Pitzner) nævnedes, af sundhedsmæssige Hensyn burde gennemføre en 8 Timers-Arbejdsdag i de Virksomheder, her er Tale om. Jeg hilser selvfølgelig Lovforslagets Fremkomst med

den allerstørste Glæde, ikke mindst som Følge af, at jeg selv tidligere mange Gange har talt for en Lovgivning af denne Natur, men ogsaa fordi jeg her staar som Repræsentant for de fleste af de Arbejdere, der vil blive berørt af Lovforslaget, jeg sigter her til Papirindustriens Arbejdere.

Jeg takker Regeringen for dette Lovforslags Fremkomst, og jeg lykønsker specielt den nuværende Minister til, at det blev ham, der kom til at fremsætte et saadant Lovforslag til Beskyttelse af Mennesker, der gennem mange, mange Aar i særlig Grad har mærket, at Arbejdet ikke var det, det skulde være, en Velsignelse og Ære, men langt snarere Trællens usle Lod. Dette Lovforslags Fremsættelse og den Tilslutning, det har faaet fra de forskellige Sider — jeg vil her specielt bringe det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) en Tak for hans velvillige Udtalelser i Dag —; betyder efter min Mening en Lysning ikke alene for de paagældende Arbejdere, men for Arbejderklassen som Helhed. Jeg er glad over, at dette Lovforslag ikke mindst i den Tid, vi i Øjeblikket oplever, har mødt den Tilslutning, som det har mødt her i Dag. Jeg henviser til Arbejdsraadets enstemmige Anbefaling af dette Forslag, og idet jeg gør dette, fraraader jeg meget bestemt den sidste ærede Taler (Pitzner) Henstilling om at underkaste denne Sag en grundig Behandling i et Udvalg og en alvorlig Undersøgelse ved Henvendelse til de forskellige Industrigræne, som berøres af denne Indskrænkning af Arbejdstiden. Det kan kun betyde en Forhaling af hele Sagen. Naar det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) taler om, at denne Sag er jaget igennem Arbejdsraadet, er det ikke rigtigt; der har blandt de paagældende Arbejdere gennem lang Tid hersket en stærk Misstemning i Anledning af, at Optagelsen af den paagældende Sygelighedsstatistik og Bearbejdelsen af det Materiale, der er fremskaffet, trak saa længe ud. Det kan ikke med nogen som helst Ret gøres gældende, at Sagen er jaget igennem nogen Institution og da allermindst for Arbejdsraadets Vedkommende. Jeg hører ogsaa til dem, der har ment og mener, at man meget vel paa Grundlag af Fabriklovens § 24 kunde have iværksat den paagældende Indskrænkning af Arbejdstiden, men efter den Stilling,